

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200017
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420200017.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3/A, proti žalovanej: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K., O. XXXX/XX, o zaplatenie 296 Eur s príslušenstvom (úrokom, úrokom z omeškania a náhradou trov konania), zmluvnej pokuty, poplatkov za upomienky v sume 210 Eur a poplatku za expresné spracovanie v sume 100 Eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/1/2020-86 zo dňa 3. júla 2020, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti a od neho závislého výroku o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a vec mu v týchto častiach v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia istiny v sume 296 € (ako nesplatenej časti úveru zo zmluvy č. 403100562 zo dňa 4.5.2016), dohodnutej zmluvnej pokuty z nesplatenej časti úveru vo výške 10% ročne pre nesplácanie úveru, zaplatenia upomienok v sume 210 € (7 x 30 €), poplatku za expresné spracovanie úveru v sume 100 €, zaplatenia zmluvne dohodnutého úroku úveru a tiež zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaná s platením peňažného dlhu v omeškaní. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 27.3.2020, nevyjadrila. Na pojednávanie sa strany sporu a ani právny zástupca žalobcu nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané dňom 22.4.2020, resp. 28.5.2020 (žalovaná s fikciou doručenia), svoju neúčast' ospravedlnil len právny zástupca žalobcu a uviedol, že na žalobe trvá a žiada pojednávať v jeho neprítomnosti súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

2. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 396 € s úrokom 32,22% ročne zo sumy 300 € od 4.5.2016 do 6.7.2016 a zo sumy 296 € od 7.7.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 296 € od 10.1.2017 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 10% ročne zo sumy 296 € od 9.1.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. V časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 210 € za upomienky súd žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/3.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vykonanie dokazovania oboznámením sa ku spisu pripojených dokladov a správ, s poukazom na citované ustanovenia Obchodného zákonníka (OBZ - zákon č. 513/1991 Zb. - § 497, § 500, § 501 ods. 1, § 502 ods. 1, § 503, § 504, § 506) a zistený skutkový stav, odôvodnil nasledovne:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 403100562 zo dňa 4.5.2016 súd zistil, že ním žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 300 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach (4 x 1 € a 8 x 58,80 €) a celkovo zaplatiť sumu 474 € (vrátane úroku 74,40 € a poplatku 100 € za expresné spracovanie úveru) vždy ku 4.dňu kalendárneho mesiaca počnúc od 4.6.2016. Zo všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru súd zistil, že v prípade nesplatenia úveru má dlžník povinnosť uhradiť veriteľovi poplatky za upomienky, splatiť dlh okamžite, splatiť úroky a zmluvnú pokutu (bod 12) a že v prípade, že dlžník neuhradí 4 po sebe idúce splátky v plnej miere, stane sa splatným celý dlh (bod 15). Z vykonaného dokazovania mal súd za nepochybne preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 300 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach (4 x 1 € a 8 x 58,80 €) a celkovo zaplatiť sumu 474 € (vrátane úroku 74,40 € a poplatku 100 € za expresné spracovanie úveru) vždy ku 4.dňu kalendárneho mesiaca počnúc od 4.6.2016. Je nesporné preukázané, že žalovaná nesplatila úver v plnej miere, keď z neho uhradila iba 4 €, ktorú skutočnosť žalovaná nerozporovala a preto ju súd považuje za nespornú a preukázanú. Žalovaná nepreukázala, že by bola svoj dlh splatila, preto ju súd k zaplaceniu istiny úveru (296 €), poplatku za expresné spracovanie úveru (100 €) a zmluvne dohodnutého úroku zaviazal. Nakoľko žalovaná svoj dlh riadne nesplatila, v zmysle všeobecných podmienok úveru je povinná zaplatiť žalobcovi aj zmluvnú pokutu a preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel. Vzhľadom k tomu, že žalovaná je s platením peňažného dlhu v omeškaní, zaviazal ju súd aj k zaplaceniu úroku z omeškania. V zostávajúcej časti (týkajúcej sa poplatkov za 7 upomienok po 30 € zaslaných žalovanej, t.j. v celkovej sume 210 €) súd žalobu zamietol, keď konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by bol žalovanej zasielal akúkoľvek (čo i len jedinú) upomienku, nepredložil o tom totiž súdu žiaden doklad (ani samotné upomienky, nieto ešte doklad o ich doručovaní), v tejto časti teda neuniesol svoje dôkazné bremeno. O trovách konania súd rozhodol podľa § CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) a žalobcovi v konaní úspešnému v rozsahu 1/3 (žaloba znela na istinu približne v sume 600 €, žalobca bol úspešný v časti týkajúcej sa istiny 396 €, čo predstavuje 2/3, teda pomer jeho úspechu je $2/3 - 1/3 = 1/3$) priznal súd nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla len žalovaná v jeho vyhovujúcej (prvej) výrokovej časti domáhajúca sa jeho zmeny v tejto časti tak, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere určí za neplatnú a jej uloží povinnosť vrátiť žalobcovi nesplatenú istinu (len) vo výške 296 eur v dobe primeranej jej možnostiam (žalovanej s ohľadom na jej finančné možnosti), v rámci ktorých navrhuje určenie splátkového kalendára s mesačnou splátkou 20 eur, posledná v sume 16 eur. V dôvodoch svojho odvolania poukázala na to, že k žalobe sa nevyjadřila, pretože si bola vedomá, že jej zo strany žalobcu bol poskytnutý úver vo výške 300 eur, z ktorého platením je v značnom omeškaní a bol jej poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko je starobný dôchodca vo veku 71 rokov s jediným príjmom vo forme starobného dôchodku 371,20 eura, nemala finančné prostriedky na odborne spôsobilú právnu pomoc, zmeškala lehotu na vyjadrenie sa a na uplatnenie svojho práva sa brániť rezignovala. Až v súčasnosti bola oboznámená o verejne medializovaných skutočnostiach týkajúcich sa nebankovej spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o., ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti používala zakázané nekalé obchodné praktiky, neprijateľné zmluvné podmienky a peniaze požičiavala za neprímerane vysoké úroky. V danom spore spotrebiteľský súd kladie zvýšený dôraz na ochranu práv a oprávnených záujmov slabšej strany a z úradnej moci môže v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, vrátane prihladnutia na premlčanie alebo inú zákonnú prekážku pre priznanie nároku voči spotrebiteľovi. Domnieva sa, že žalobca konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, čo sa považuje za nekalú obchodnú praktiky kedy poskytol úver bez ďalšieho skúmania jej majetkových pomerov a bonity klienta, v rozpore so zákonom č. 250/2007 Z. z. (§ 7 ods. 1 až 5) a zákonom č. 129/2010 Z. z. (§ 7 ods. 1, 15 a 16, § 9 ods. 2 písm. k)). Vzhľadom na jej povinnosti zo zmluvy je v zmluve uvedená nesprávna výška RPMN v jej neprospech, v dôsledku čoho sa spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, keď tiež v zmysle § 11 ods. 2 uvedeného zákona žalobca nie je oprávnený vyžadovať od nej jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru, pričom poukazuje aj na súvisiace ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 53 ods. 6, § 53b ods. 1, § 53d a § 54). Prvoinštančný súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepreskúmal za účelom vylúčenia existencie neplatnosti niektorej z podmienok z dôvodu neprijateľnosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a od žalobcu nepožadoval hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej spôsobilosti v súlade s ustanovením § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukazuje aj na dostupné informácie z oblasti judikatúry na stránke www.najpravo.sk.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovanej nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovanej a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo vyhovujúcej časti (I.) zrušiť (a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čím sa porušili procesné práva strán sporu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno, s čím súvisí aj zrušenie výroku o náhrade trov konania (III.) ako závislého výroku podľa § 379 písm. a) CSP, a to z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

12. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

13. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30. novembra 2009).

14. Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V prípade, keď

sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, alebo z nich v žiadnej novej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, či čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranou sporu (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp.zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk <<http://www.concourt.sk/>>).

16. V danej veci sa žalobca domáhal zaplata sumy 296 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 296 Eur od 09.01.2017 do zaplata, poplatok za upomienky vo výške 210 Eur, poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100 Eur, zmluvný úrok vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300 Eur od 04.05.2016 do 06.07.2016, zo sumy 296 Eur od 07.07.2016 do zaplata, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 296 Eur od 10.01.2017 do zaplata na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 403100562 zo dňa 04.05.2016 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 300 Eur spolu s poplatkom za expresné spracovanie úveru vo výške 100 Eur, úrokom vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru, zmluvnou pokutou ročne 10 % ročne z dlžnej čiastky. Žalovaná uhradila z dlžnej sumy len 4 Eura. Splatnosť úveru nastala dňa 09.01.2017. Súd prvej inštancie žalobe v prevažnej časti vyhovel, v časti týkajúcej sa zaplata sumy 210 Eur za upomienky žalobu zamietol, pretože žalobca nepreukázal, že by žalovanej zaslal akékoľvek upomienky.

17. Podstatou odvolacích námietok žalovanej bola skutočnosť, že súd prvej inštancie jej ako osobe vyššieho veku, starobnej dôchodkyni - v danej veci spotrebiteľke, neposkytol z úradnej moci zvýšenú ochranu a nevykonal aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol poukazujúc na § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná mala za to, že žalobca v čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy konal v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko žalobca nepreskúmaval majetkové pomery a bonitu klienta. Okrem toho namietala aj, že úverová zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

18. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

19. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

20. Podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

21. Podľa § 366 písm. c) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

22. Jedným zo základných nosných princípov rekonštrukcie civilného procesného práva je princíp procesnej zodpovednosti strán sporu. Podľa všeobecných ustanovení o konaní sa súd prísne spravuje dispozičným princípom, čo sa ďalej odzrkadľuje v princípe formálnej pravdy. Najprísnejšou sankciou za pasivitu strán v konaní, najmä za neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena, je strata sporu. Takéto nastavenie civilného procesu je však len veľmi ťažko zlučiteľné s jeho sociálnou funkciou v sporoch s ochranou slabšej strany. Ustanovenie § 295 CSP predstavuje jedno z kľúčových ustanovení prelamiujúce dispozičný princíp v civilnom procese s cieľom poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom. Zaoštarávanie a vykonávanie dôkazov v prospech

spotrebiteľa ex officio nie je novou myšlienkou, ktorú by prinášala rekonštrukcia. Táto idea bola podrobne rozpracovaná v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie (SDEÚ) a medzičasom sa v širokej miere etablovala aj vo vnútroštátnej rozhodovacej činnosti súdov všetkých inštancií.

23. Systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Vzhľadom na toto znevýhodnené postavenie článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné.

24. SDEÚ rozhodol, že vnútroštátny súd musí ex officio nariadiť vykonávanie dôkazov s cieľom zistiť, či ustanovenie nachádzajúce sa v zmluve, ktorá bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do pôsobnosti smernice a v prípade, že to tak je, posúdiť ex officio prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia. Cieľom § 295 CSP je v zmysle uvedenej judikatúry umožniť súdu posúdiť nekalú povahu ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, a to aj bez návrhu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie by nemusel prihliadnuť na neprijateľnú zmluvnú podmienku jedine v prípade, ak by spotrebiteľ predmetnú neprijateľnú zmluvnú podmienku akceptoval a vyjadril súhlas zostať ňou viazaný.

25. Odvolací súd po prejednaní preskúmvanej veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, pretože z jeho obsahu nie je možné zistiť, či súd prvej inštancie a) prihliadal na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci a b) v zmysle aktuálnej právnej úpravy poskytol spotrebiteľovi zvýšenú právnu ochranu.

26. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, či súd prvej inštancie preskúmal zmluvu ako celok prihliadnúc na existenciu resp. neexistenciu neprijateľných zmluvných podmienok resp. či zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa požiadavky kladené na ňu zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

27. Námitku žalovanej, že súd prvej inštancie ex officio neprihliadal na premlčanie, odvolací súd považoval s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 podľa ktorého, ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, za nedôvodnú. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd s poukazom na citované ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP vo vyhovujúcej časti zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, aby odstránil vytykané vady a znovu o veci rozhodol, teda, aby opätovne posúdil nárok žalobcu s tým, že žalovanej ako spotrebiteľke bude poskytnutá primeraná právna ochrana. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vysporiada s námičkami žalovanej a rozhodnutie odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 CSP.

29. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).